

[Retoft.]

skaffe Amtskommunen de nødvendige Indtægter, har man, som det fremgaar af Lovforslagets § 2, inddraget en Del Skatteydere, som hidtil ikke har været beskattet til Amtskommunen; ligeledes har man forhøjet selve Skalaens Satser. Kommunernes Udgifter vil jo imidlertid falde, saa det, der bliver Tale om, er nærmest en Skatteomlægning.

Den højtærede Indenrigsminister har i sin Forelæggelsestale peget paa det irrationelle i, at Selskabsbeskatningen foretages efter samme Regler som Personbeskatningen, hvilket, som bekendt, ikke finder Sted i det øvrige Land. Jeg tror nu ikke, at dette Forhold har nogen særlig stor Betydning for Færøerne, men som det fremgaar af Lovforslaget § 11, Stk. 3, skal Loven optages til Revision senest i Rigsdagssamlingen 1942—1943, og til den Tid kan de nødvendige Oplysninger dette og eventuelt andre Forhold vedrørende foreligge.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget.

Johan Poulsen: Jeg takker den højtærede Minister for, at han allerede i denne Samling, der jo først og fremmest har beskæftiget sig med Grundlovsforslaget og eventuelt andre særlig paa krævede Sager, har ment at kunne fremsætte nærværende Lovforslag vedrørende personlig Skat til Amtskommunen. Det er Mening, at det foreliggende Lovforslag skal faa Gyldighed fra 1. Januar 1940, og det vil derfor være af Betydning for dem, der skal administrere Loven paa Færøerne, det vil sige Oppebørselskontoret og Sysselmændene, om Forslaget allerede i denne Samling kan blive færdigbehandlet i Rigsdagen.

Personlig Skat til Amtskommunen er forholdsvis ny paa Færøerne. Den første Lov vedrørende dette Forhold er Loven af 30. Marts 1935. Som det sikkert vil være andre ærede Medlemmer af dette Ting bekendt, blev der i 1934 efter Forhandlingen mellem en Lagtingsdelegation paa den ene og Repræsentanter for Regeringen paa den anden Side indgaaet en Overenskomst, hvorefter der for Femaaret fra 1. April 1935 til 31. Marts 1940 skulde sættes en Finansplan i Kraft for Færøerne. Denne Finansplan, som altsaa gælder til 1. April 1940, omfatter fire forskellige Spørgsmaal, nemlig Havneanlæg, Veje, Sygehuse og Kystfarten. Staten skal i nævnte Tidsrum yde visse Tilskud til disse Formaal mod, at man fra Amtskommunens Side yder 100 000 Kr. om Aaret i nævnte Periode. For at fremskaffe disse

100 000 Kr. viste det sig nødvendigt at indføre denne nye personlige Skat til Amtskommunen. Efter Loven af 1935 svares Skatten efter en stigende Skala af Indtægter fra 2 000 Kr. og opefter, og Skattens Provenu i de forløbne Aar kan gennemsnitlig ansættes til ca. 50 000 Kr.

Fra 1. April 1940 skal den nugældende Finansplan afløses af et saakaldt Finansprogram — dets officielle Titel er Finansprogram for Færøernes Finansaar. Finansprogrammet er ikke tidsbestemt saaledes som Finansplanen og omhandler foruden de i Finansplanen indeholdte Sager ogsaa andre Spørgsmaal og tager bl. a. navnlig Sigte paa en Sanering af Kommunernes Gældsforhold.

Princippet i Finansplanen er stort set en Afastning af Sognekommunerne, dels derved at Staten overtager en større Andel af de sociale Udgifter end hidtil, dels derved, at der overføres en Del Udgifter fra Sognekommunerne paa Amtskommunen. Dækning for de Amtskommunen saaledes paaførte Udgifter søges skaffet, dels ved en Forhøjelse af Indførselsafgiften paa forskellige Varer, dels ved Forøgelse af Lagtingskattens Provenu. Det maa ifølge Finansprogrammet anses for nødvendigt at forøge Lagtingsskattens Provenu fra ca. 50 000 Kr. til 150 000—200 000 Kr. aarligt. I Overensstemmelse hermed har Lagtinget vedtaget et Forslag til ny Lov for Færøerne om personlig Skat til Amtskommunen til Afløsning af den gældende Lov af 1935. Da det Provenu, der skal fremskaffes efter det foreliggende Forslag, er betydeligt højere end efter den gældende Lov, har det vist sig nødvendigt at inddrage Skatteindtægter paa indtil 500 Kr. under Beskatningen. Den i det foreliggende Forslag indeholdte Skatteskala er den samme, som indeholdes i Lov af 10. April 1922 om Indkomst- og Formueskat til Staten.

Om selve Forslaget skal jeg sige, at §§ 1—8 praktisk talt er de samme, som indeholdes i det Forslag, Lagtinget har vedtaget. Derimod er §§ 9 og 10 nye, de indeholdes ikke i Lagtingets Forslag. Jeg har ikke noget særligt at bemærke til disse Paragraffer, der jo er bygget over de Forudsætninger, der indeholdes i Overenskomsten af 3. September sidste Aar. Dog vil jeg spørge den højtærede Minister: § 9 er vel ikke saaledes at forstaa, at Kommunerne i Fremtiden ikke har Lov til at paatage sig nye Opgaver? Hvis § 9 ikke er at forstaa paa den Maade og Kommunerne altsaa staar frit i saa Henseende, kan jeg ogsaa gaa med til den fore-